

پریسا سادات خضرای: مسعود

اطیابی از جمله کارگردان‌هایی است که در سال‌های اخیر بیشتر به ساخت

فیلم‌های کم‌دی پرداخته و فرمول جذب مخاطب را بلد شده‌است؛ کارگردانی که آثار پر فروش مثل «خروس جنگی»، «تگزاس» و «تگزاس ۲» را در کارنامه دارد. آخرین اثر او با نام «دینامیت» فیلمی بود که بر پرده سینما اکران شد و علی‌رغم شرایط کرونایی توانست مخاطبان زیادی را با خود همراه کند. فیلمی که رونق دوباره‌ای به اقتصاد سینما بخشید و بازتابی از تقابل دیدگاه‌ها در جامعه‌ی امروز است. اطمیابی ساختار طنز را از فیلم‌نامه‌ی آن جدا می‌داند و وظیفه‌ی خود می‌داند تا نیاز مخاطب به خنده و شادایی را تأمین کند. به پهنه‌ی اکران فیلم «دینامیت» بر آن شدیم تا درباره‌ی ساخت آثار کم‌دی با این کارگردان به گفت‌وگو بنشینیم که در ادامه آن را می‌خوانید.

برای اکران فیلم دینامیت خیلی وعده و وعید داده شد و تاریخ اکران بارها تغییر کرد؛ در نهایت شما ریسک بزرگی کردید که فیلم‌تان را اکران کردید. چه چیز به شما قوت قلب داد تا به عنوان یک کارگردان با تهیه‌کننده و تصمیم‌گیر برای اکران فیلم همراه شوید؟

بحث اصلی این است که تصمیم ما دیگر از مسائل مادی گذشته بود ضمن اینکه اطمینان داشتیم کار، فروش اولیه را خواهد داشت و به حمایت خواهد رسید اما اساساً خود حمایت هم آنقدر دندان‌گیر نبود که بگوییم برای اکران فیلم انگیزه‌ی خیلی والایی ایجاد کند. به خصوص که فیلم قطعاً در شرایط عادی، چندین برابر این رقم می‌فروشد و مخاطب دارد. بنابراین در هر صورت ماضر کردیم. در واقع حتی آن دو و نیم میلیارد هم اگر اخذ شود برای جبران خسارت فیلم رقم قابل توجهی نیست. اما به هر حال بحث، سینما و کارکنان سینما بودند، بحث امید دادن به مردم و شاداب کردن مردم بود که منجر شد تا ما فیلم را اکران کنیم و نتیجه‌اش هم خیلی بد نشد اما خیلی هم به لحاظ اقتصادی خوب نیست.

شما در این چند سال بیشتر در عرصه‌ی کم‌دی فعالیت داشته‌اید و آثارتان پر فروش هم بوده است. این رغبت شما به ساخت کار طنز به این خاطر است که پول سرمایه‌گذاری شده سریع‌تر بازمی‌گردد و آورد مالی دارد یا اینکه دغدغه‌ی شخصی شما برای این نوع از سینما بیشتر است؟

خیر، شاید اگر من بخواهم دلخواهم را انجام دهم یک ژانر دیگر به خصوص ژانر حادثه‌ای را خیلی بیشتر دوست داشته باشم اما چیزی که هست این است که مردم در حال حاضر به کم‌دی نیاز دارند. یعنی آن چیزی که برآیند ما از جامعه هست این است که مردم نیاز به شادی و شادایی دارند، نیاز به خنده دارند، نیاز به تغییر روحیه دارند و در حال حاضر کاری که می‌شود به عنوان یک فیلم‌ساز برای آن‌ها کرد این است که فیلم خوش ساخت کم‌دی بسازیم و خنده‌ی واقعی از مردم بگیریم. آثار کم‌دی توسط همکارهای ما زیاد ساخته می‌شود و بعضاً آن فرمول‌های لازم را برای جذب مخاطب ندارند اما وقتی آدم می‌تواند یک کاری را برای مردم انجام دهد چرا نکند. فکر می‌کنم که چون مردم نیاز دارند ما هم موظف هستیم تا این نیاز را تأمین کنیم.

